

ת"פ 69476/07/20 - מדינת ישראל נגד דוד ציון דוד, שרון כהן - נדון, ש. כהן ניהול ואחזקות בע"מ - נדון, אולסל אילת בע"מ חברות, ב.נ.ק מיזמים אילת בע"מ חברות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 69476-07-20 מדינת ישראל נ' דוד ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט יואל עדן
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עידן ארד

נגד
הנאשמים:

1. דוד ציון דוד
 2. שרון כהן - נדון
 3. ש. כהן ניהול ואחזקות בע"מ - נדון
 4. אולסל אילת בע"מ חברות
 5. ב.נ.ק מיזמים אילת בע"מ חברות
- 1, 4 ו-5 ע"י ב"כ עו"ד אבי חימי ועו"ד אודי ויסבאום

גזר דין
לנאשמים 1, 4 ו-5

האישום והסדר הטיעון

1. הנאשמים 1, 4 ו-5 הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/4), במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות:

הנאשם 1 בעבירות שלהוצאת חשבונית מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - **196 עבירות** לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ.

החזקת טובין שיצואם אותה שעה אסור או מוגבל והוא יודע שיש כוונה להבריחם - **2 עבירות** לפי סעיף 211(א)(3) לפקודת המכס.

פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו - **144 עבירות**, לפי סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ.

עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו - עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

עשיית פעולה ברכוש בדיעה שהוא רכוש אסור, והוא מסוג הרכוש המפורט בתוספת השנייה לחוק, ובשווי שנקבע לה - עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

הנאשמת 4 בעבירות של הוצאת חשבונית מס ללא עשייה או התחייבות לעשות עסקה, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - **119 עבירות** לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ.

פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו - **119 עבירות**, לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ.

הנאשמת 5 בעבירות של הוצאת חשבונית מס ללא עשייה או התחייבות לעשות עסקה, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - **119 עבירות** לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ.

פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו - **119 עבירות**, לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ.

עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו - עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

עשיית פעולה ברכוש בדיעה שהוא רכוש אסור, והוא מסוג הרכוש המפורט בתוספת השנייה לחוק, ובשווי שנקבע לה - עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

2. **על פי כתב האישום המתוקן:**

חלק כללי:

ביום 7.4.16 חברת "אופיס 3000 אילת בע"מ" התאגדה ונרשמה על פי חוק החברות ("חברת אופיס 3000").

בתקופה שבין חודש יוני 2017 לחודש נובמבר 2017 הוחזקה חברת אופיס במניות על ידי חברת אופיס 3000 בע"מ, וחברת יניב בנדר ניהול ואחזקות.

חברת אופיס 3000 נרשמה מחודשי יוני 2016 כעוסק מורשה לפי חוק מע"מ עיסוקה הוא במכירת ציוד משרדי, מחשבים, פלאפונים וריהוט. החברה נרשמה כ"תושב אזור אילת" לפי סעיף 1 לחוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה-1988 ("חוק אס"ח").

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש הנאשם 1 כמיופה כוחה וכנציג תושב אזור אילת בענייני מע"מ של חברת אופיס 3000.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש הנאשם 1 כמנהלה הפעיל של חברת אופיס 3000, אשר פעילותה התקיימה באזור אילת.

הנאשמת 3 הינה חברה פרטית מוגבלת במניות, שהתאגדה בישראל על פי חוק החברות ואשר נרשמה מחודש נובמבר 2013 כעוסק מורשה לפי חוק מע"מ. מקום החברה הוא באילת ועיסוקה במכירה קמעונית מעורבת של רהיטים, מכשירים וציוד למשק הבית.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש הנאשם 2 כבעליה וכמנהלה הפעיל של הנאשמת 3.

הנאשמת 4 הינה חברה פרטית מוגבלת במניות אשר נרשמה מחודש מאי 2015 כעוסק מורשה לפי חוק מע"מ. מקום החברה הוא באילת ועיסוקה במכירת מוצרי חשמל, סלולר, רהיטים וארונות. בעליה של הנאשמת 4 בתקופה הרלוונטית לכתב האישום הוא דוד בר שלמה, בנו של הנאשם 1. בפועל שימש הנאשם 1 כמנהלה הפעיל של הנאשמת 4.

הנאשמת 5 הינה חברה פרטית מוגבלת במניות, אשר נרשמה מחודש מרץ 2014 כעוסק מורשה לפי חוק מע"מ. מקום החברה הוא באילת ועיסוקה במכירת מוצרי חשמל ופלאפונים. בעליה של הנאשמת 5 בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היא ריקי דוד רעיתו של נאשם 1. בפועל שימש הנאשם 1 כמנהלה הפעיל של הנאשמת 5.

כפי שיפורט להלן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, פעלו נאשמים 1, 4, ו-5 לביצוע עבירות מס שונות, ביניהן עבירות על חוק מע"מ, חוק אס"ח, פקודת המכס. כמו כן, ביצע הנאשם 1 עבירות על חוק איסור הלבנת הון והכל במטרה להונות את רשויות המס והקופה הציבורית שלא כדין.

אישום ראשון (נאשם 1):

בתקופה שבין חודש יוני 2017 לחודש נובמבר 2017, הוציא נאשם 1 באמצעות ע.ת.30, 20 חשבוניות מס של חברת אופיס 3000 לנאשמת 3, וזאת בציון שהן פטורות מתשלום מע"מ. סך חשבוניות המס הפיקטיביות שיצאו לנאשמת 3 הינו ₪ 905,880 והמע"מ בגין הינו ע"ס ₪ 154,000.

נאשם 1, באמצעות ע.ת.30, הוציא ומסר את חשבוניות המס על שם חברת אופיס 3000 כמפורט לעיל, מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקאות שלגביהן הוציא את חשבוניות המס (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות ע"ש חברת אופיס 3000**").

החשבוניות על שם חברת אופיס 3000 לנאשמת 3 יצאו כחלק ממצג השווא וככיסוי לעסקאות מכירת טובין בפטור ממע"מ, לגורמים שונים שהוציאו את הטובין מחוץ לאזור סחר חופשי אילת.

במועדים מדויקים שאינם ידועים למאשימה, פעל נאשם 1 למכירת מכשירי טלפון סלולאריים מסוגים שונים ("**הטובין**"). המדובר בטובין המצוינים בחשבוניות שיצאו על שם חברת אופיס 3000.

בפועל, לא הועברו הטובין לנאשמת 3 כמפורט בחשבוניות, אלא נמכרו בפטור מתשלום מע"מ, לגורמים שונים שהוציאו את הטובין מחוץ לאזור סחר חופשי אילת.

נאשם 1 פעל שלא כדין ובניגוד לסעיף 5(ג) לחוק אס"ח, לפיו הטבת הפטור מתשלום מע"מ תינתן לעוסק תושב אזור אילת עבור מכירת טובין לצריכה או לשימוש באזור אילת.

נאשם 1 פעל שלא בהתאם למטרה שבשלה הוענק הפטור ו/או שלא בהתאם לתנאים שנקבעו בחוק, ומבלי ששולמו המסים כנדרש ע"פ סעיף 8 לחוק אס"ח.

לאור האמור לעיל, ועל פי סעיף 16(ב) לחוק אס"ח יראו בטובין כטובין מוברחים עליהם יחולו הוראות פקודת המכס.

הסכום אשר שולם בגין הטובין המוברחים הינו בסך של לכל הפחות ₪ 905,880 והמע"מ בגין הטובין המוברחים אשר לא שולם הינו בסך של לכל הפחות ₪ 154,000.

בעשותו כאמור באישום זה, הוציא נאשם 1, **20** חשבוניות מס פיקטיביות לנאשמת 3, בסך **₪ 905,880** אשר המע"מ בגין הינו ע"ס **₪ 154,000**, ובעשותו כן פעל במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס שהיה חייב בו, והחזיק בטובין ומכר אותם לאחרים בידעה שיש כוונה להבריחם.

אישום שני - לנאשמים 1, 2 ו- 3 בלבד:

לצורך ביצועה של התכנית העבריינית ויצירת מצג השווא של מכירת הטובין באזור סחר חופשי אילת, אפשר נאשם 2 לנאשם 1 לפעול בנאשמת 3 כבשלו.

בתקופה שבין חודש יוני 2017 לחודש ספטמבר 2017, הוציא נאשם 1, **19** חשבוניות מס הנושאות את מס' העוסק של

נאשמת 3 לנאשמת 4, וזאת בציון שהן פטורות מתשלום מע"מ.

סך חשבוניות המס הפיקטיביות שיצאו ע"ש נאשמת 3 הוא: **₪ 477,202**, והמע"מ בגין הינו ע"ס **₪ 81,124**.

נאשם 1 הוציא את חשבוניות המס, כמפורט לעיל, מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקאות שלגביהן הוציא את חשבוניות המס (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות עבור הנאשמת 4**").

בתקופה שבין חודש ספטמבר 2017 לחודש נובמבר 2017, הוציא נאשם 1, **13** חשבוניות מס הנושאות את מס' העוסק של נאשמת 3 לנאשמת 5, וזאת בציון שהן פטורות מתשלום מע"מ. סך חשבוניות המס הפיקטיביות שיצאו ע"ש נאשמת 3 הוא: **₪ 468,250**, והמע"מ בגין הינו ע"ס **₪ 79,603**.

נאשם 1 הוציא את חשבוניות המס, כמפורט לעיל, מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקאות שלגביהן הוציא את חשבוניות המס (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות עבור הנאשמת 5**").

החשבוניות ע"ש הנאשמת 3 עבור הנאשמות 4 ו-5 הוצאו כחלק ממצג השווא וכיסוי לעסקאות מכירת טובין בפטור ממע"מ לגורמים שונים מחוץ לאזור סחר חופשי אילת.

בעשותו כאמור באישום זה, הוציא נאשם 1, **32** חשבוניות מס פיקטיביות ע"ש הנאשמת 3 לנאשמות 4 ו-5, בסך **₪ 945,452** אשר המע"מ בגין הינו ע"ס **₪ 160,727**.

בעשותו כאמור באישום זה, פעל נאשם 1 במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס שהיה חייב בו, ונאשמים 2 ו-3 פעלו במטרה לסייע ולהביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו.

אישום שלישי (נאשמים 1, 4, ו-5):

בתקופה שבין חודש יוני 2017 ועד חודש יולי 2017, הוציא נאשם 1, בעצמו ו/או באמצעות רעייתו **31** חשבוניות מס הנושאות את מס' העוסק של הנאשמת 4, ל"לקוח איבי", וזאת בציון שהן פטורות מתשלום מע"מ.

נאשם 1 הוציא את חשבוניות המס, כמפורט לעיל, מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקאות שלגביהן הוציא את חשבוניות המס (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות ע"ש הנאשמת 4**").

סך חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש הנאשמת 4 הינו **₪ 143,574**, והמע"מ בגין הינו ע"ס **₪ 24,408**.

בתקופה שבין חודש אוקטובר 2017 ועד חודש נובמבר 2017, הוציא נאשם 1, בעצמו ו/או באמצעות רעייתו, **88** חשבוניות מס הנושאות את מס העוסק של הנאשמת 5, ל"לקוחות שונים", וזאת בציון שהן פטורות מתשלום מע"מ.

הנאשם 1 הוציא את חשבוניות המס, כמפורט לעיל, מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקאות שלגביהן הוציאו את חשבוניות המס (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות ע"ש הנאשמת 5**").

סך חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש הנאשמת 5 הינו **₪ 600,951** המע"מ בגין הינו ע"ס **₪ 102,161**.

החשבוניות יצאו כחלק ממצג השווא או ככיסוי לעסקאות מכירת הטובין בפטור ממע"מ לגורמים שונים מחוץ לאזור סחר חופשי אילת.

בעשותם כאמור באישום זה, הוציאו הנאשמים 1, 4 ו-5, **119** חשבוניות מס פיקטיביות עבור "לקוחות שונים", בסך כולל של **₪ 744,525** אשר המע"מ בגין הינו ע"ס **₪ 126,569**.

בעשותם כאמור באישום זה, פעלו הנאשמים 1, 4, ו-5 במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס שהיו חייבים בו, ופעלו במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו.

אישום רביעי (נאשם 1):

ביום 9/8/17, בסמוך לשעה 14:00, בהפרשים של דקות ספורות, הוציא נאשם 1 באמצעות עובדים מטעם חברת אופיס 3000 לאחרים, **16** חשבוניות מס ע"ש חברת אופיס 3000 וזאת בציון שהן פטורות מתשלום מע"מ. סך חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש חברת אופיס 3000 הינו **₪ 72,300**, והמע"מ בגין הינו ע"ס **₪ 12,291**.

ביום 28/11/17, בסמוך לשעה 14:00, בהפרשים של דקות ספורות, הוציא נאשם 1 באמצעות עובדים מטעם חברת אופיס 2000 לאחרים, **9** חשבוניות מס ע"ש חברת אופיס 3000, וזאת בציון שהן פטורות מתשלום מע"מ. סך חשבוניות המס הפיקטיביות ע"ש חברת אופיס 3000 הינו **₪ 47,865**, המע"מ בגין הינו ע"ס **₪ 8,137**.

נאשם 1 הוציא את חשבוניות המס, כמפורט לעיל, לגורמים שונים מאלו המצוינים על גבי החשבוניות, מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקאות שלגביהן הוציא את חשבוניות המס.

החשבוניות הפיקטיביות יצאו כחלק ממצג השווא וככיסוי לעסקאות מכירת טובין בפטור ממע"מ מחוץ לאזור סחר חופשי אילת.

בעשותו כאמור באישום זה, הוציא נאשם 1, 25 חשבוניות מס פיקטיביות בסך ₪ 120,165 אשר המע"מ בגין הינו ע"ס 20,428 ₪.

במועדים 9/8/17 ו- 28/11/17 פעל נאשם 1 למכירת 87 מכשירי טלפון סלולאריים מסוג אייפון, סמסונג ושיאומי ("הטובין").

המדובר בטובין שחלקם מצוינים בחשבוניות המס ע"ש חברת אופיס 3000, כאמור באישום הרביעי, וכן מכשירי טלפון סלולאריים נוספים בגינם לא יצאה חשבונית מס.

בפועל, לא הועברו הטובין כמפורט בחשבוניות, אלא נמכרו בפטור משלום מע"מ, לגורמים שונים שהוציאו את הטובין מחוץ לאזור סחר חופשי אילת.

נאשם 1 פעל שלא כדין ובניגוד לסעיף 5(ג) לחוק אס"ח לפיו הטבת הפטור מתשלום מע"מ תינתן לעוסק תושב אזור אילת עבור מכירת טובין לצריכה או לשימוש באזור אילת.

נאשם 1 פעל שלא בהתאם למטרה שבשלה הוענק הפטור ו/או שלא בהתאם לתנאים שנקבעו בחוק כאמור בסעיף 3 לעיל, ומבלי ששולמו המסים כנדרש ע"פ סעיף 8 לחוק אס"ח.

לאור האמור לעיל, ועל פי סעיף 16(ב) לחוק אס"ח יראו בטובין מוברחים עליהם יחולו הוראות פקודת המכס.

הסכום אשר שולם בגין הטובין המוברחים הינו בסך של ₪ 169,015, והמע"מ בגין הטובין המוברחים אשר לא שולם הינו בסך של ₪ 28,732.

בעשותו כאמור באישום זה, נאשם 1 החזיק בטובין ומכר אותם לאחרים בידיעה שיש כוונה להבריחם, פעל במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס שהיו חייבים בו, ופעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו.

אישום חמישי (נאשמים 1 ו- 5 בלבד):

כמפורט באישומים הראשון והרביעי, ובמטרה להתחמק מתשלום המס הנובע מעסקאות מכירת מכשירי הטלפון

הסלולרי, פעל נאשם 1 להוצאת חשבוניות פיקטיביות ע"ש חברת אופיס 2000 לנאשמת 3 וכן לגורמים שונים מאלו המצוינים על גבי החשבוניות, בסך כולל של **1,026,045 ₪**, אשר סכום המע"מ הכולל הנובע מהן הינו ע"ס **174,428 ₪**.

בפועל נאשם 1 לא גבה את כספי המע"מ בסך של **174,428 ₪**, שמתשלומם התחמקו באמצעות החשבוניות הפיקטיביות על שם חברת אופיס 3000, ובמעשיהם הביאו לגריעת המס מהקופה הציבורית.

כאמור באישומים הראשון והרביעי, החזיק נאשם 1 בטובין ופעל למכירתם בפטור ממע"מ, לגורמים שונים, וכל זאת בדיעה שיש כוונה להבריח מחוץ לאזור אילת.

התשלומים שהתקבלו ממכירת הטובין בפטור ממע"מ מחוץ לאזור סחר חופשי אילת, המפורטים באישומים הראשון והרביעי, בסך כולל של לכל הפחות **1,026,045 ₪**, נרשמו בכזב בספרי הנהלת החשבונות של חברת אופיס 3000 משל היו תשלומים עבור החשבוניות הפיקטיביות שיצאו ע"ש חברת אופיס 3000.

העבירות הללו הינן עבירות מקור על פי סעיף (א17)(א) לתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון ("עבירות המקור").

כספי המע"מ שמתשלומם התחמק נאשם 1 בסך של **174,428 ₪**, וכן התשלומים שהתקבלו ממכירת הטובין בפטור ממע"מ מחוץ לאזור סחר חופשי אילת, בסך של לכל הפחות **1,026,045 ₪**, מהווים רכוש אשר שימש או איפשר את ביצוע עבירות המקור.

נאשם 1, ביחד עם ו/או באמצעות אחרים, פעל ברכוש אסור בסכום של לכל הפחות **1,200,473 ₪** כמפורט להלן ותוך ביצוע עבירות מקור נוספות:

א. נאשם 1 החזיק בידו את הרכוש האסור שהתקבל בגין מכירת הטובין המוברחים מחוץ לאזור סחר חופשי אילת.

ב. לצורך הסוואת מקורו האמיתי של הרכוש האסור שהתקבל בגין מכירת הטובין המוברחים מחוץ לאזור סחר חופשי אילת, הפקיד נאשם 1, באמצעות רעייתו את כספי הרכוש האסור לחשבונות הבנק של החברה אשר בשליטתו, הנאשמת 5.

ג. נאשם 1 הפקיד סך של **1,504,263 ₪** מהרכוש האסור לחשבון הבנק של נאשמת 5 וערבב אותו עם כספים אחרים המצויים בחשבונות הבנק באופן שלא ניתן לאבחן ביניהם.

ד. נאשם 1 פעל כחלק ממצג השווא לפיו הכספים שהופקדו לחשבונות הבנק של נאשמת 5 התקבלו כתמורה לעסקאות מכירת מכשירי סלולר באזור סחר חופשי אילת, בפטור ממע"מ, בין נאשמת 5 ללקוחות שונים.

ה. כמפורט באישום השלישי, הוציא נאשם 1, בעצמו ו/או באמצעות רעייתו, חשבונות מס על שם נאשמת 5 שנחזו להיות חשבונות מס שהוצאו כדין בגין מכירת מכשירי סלולר ל"לקוחות שונים". בפועל, לא בוצעו העסקאות כמפורט בחשבונות. פעולה זו נועדה בכדי להסתיר ולהסוות את העובדה שמדובר בכספים שמקורם בביצוע עבירות המקור.

ו. נאשם 1/ו/או רעייתו העבירו כספים הכוללים את כספי הרכוש האסור לנאשמת 3 באמצעות תשלומים מחשבון הבנק של נאשמת 5.

ז. התשלומים שהתקבלו מנאשמת 5 נמסרו בתמורה לעסקאות שבוצעו לכאורה בין נאשמת 3 לנאשמת 5, ונרשמו בכזב בספרי הנהלת החשבונות של נאשמת 3 משל היו עסקאות אמת.

ח. כחלק מיצירת מצג השווא בפני רשויות המדינה של התנהלות עסקית לגיטימית, ובמטרה להסוות את מקורו האמיתי של הרכוש האסור, פעל נאשם 1 באמצעות נאשמת 3, ונאשם 2, כמפורט באישום השני, להוצאת חשבונות מס שנחזו להיות חשבונות מס שהוצאו כדין לחברה אשר בשליטתו של נאשם 1, נאשמת 5, בגין מכירת מכשירי סלולר. בפועל, לא הועברו מכשירי סלולר לנאשמת 5 כמפורט בחשבונות.

ט. כמו כן, כחלק ממצג השווא של מכירת הטובין באזור סחר חופשי אילת, העבירה נאשמת 3 לחברת אופיס, 3000 בין היתר, סך של **1,012,492 ₪**, הרכוש האסור. תשלומים אלו בוצעו באמצעות ו/או בהנחייתו של נאשם 1.

י. התשלומים שהתקבלו מנאשמת 3 בסך של **1,012,492 ₪** בתמורה לעסקאות שבוצעו לכאורה בינה לבין חברת אופיס 3000, נרשמו בכזב בספרי הנהלת החשבונות של חברת אופיס 3000 משל היו עסקאות אמת.

יא. במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש האסור ולהטמיעו בתוך הפעילות העסקית הלגיטימית של חברת אופיס 3000, וכמפורט באישום הראשון, הוציא נאשם 1 חשבונות מס ע"ש חברת אופיס 3000, שנחזו להיות חשבונות מס שהוצאו כדין בגין מכירת מכשירי סלולר לנאשמת 3. בפועל, לא הועברו מכשירי סלולר לנאשמת 3 כמפורט בחשבונות, אלא נמסרו לגורמים שונים שהוציאו את הטובין מחוץ לאזור אילת.

יב. מן המפורט לעיל עולה התמונה לפיה נאשם 1 השתמש בנאשמת 3 כ"צינור" להעברת הרכוש האסור

מנאשמת 5 שהיתה בשליטתו של נאשם 1, עבור חברת אופיס 3000 וכל זאת תוך הצגת מצג שווא כלפי רשויות המדינה כי בוצעו לכאורה עסקאות כשרות בין חברת אופיס 3000 לנאשמת 3.

בעשותו כאמור עשה נאשם 1 פעולות ברכוש אסור בסך שהוא לכל הפחות **1,657,135 ₪**, במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, מיקומו ותנועותיו, וכן בידיעה שהוא רכוש אסור, וכך גם נאשמת 5 עשתה פעולות ברכוש אסור כאמור.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו נאשם 1 ונאשמות 4 ו-5 יחזרו בהם מכפירתם בכתב האישום, נאשם 1 ונאשמות 4 ו-5 באמצעותו, יודו בעובדות בכתב האישום המתוקן (כא/4), ויורשעו על פי הודאתם בעבירות המפורטות בו והמיוחסות להם.

הוסכם על דחייה על מנת לאפשר לנאשמים לשלם כספים שיכולו יהיו להם השלכות על הענישה, זאת בהתאם לרכיבי ענישה מוסכמים כדלקמן:

הוסכם כי התביעה תגביל את עצמה לטעון לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל על נאשם 1, ואילו ההגנה תהיה חופשית בטיעוניה ביחס לרכיב המאסר.

הוסכם כי יוטל על נאשם 1 מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, וביחס לרכיב קנס כספי, הוסכם כי יוטל על נאשם 1 קנס בטווח שינוע בין 100,000 ₪ ל-200,000 ₪, לשיקול דעת בית המשפט במסגרת הטווח האמור.

אשר לנאשמות 4 ו-5 הוסכם כי יוטל קנס של 1,000 ₪ על כל אחת מהן, וזהו הרכיב היחיד שיוטל עליהן.

עוד הוסכם על חילוט כספים שנתפסו מנאשם 1, במזומן, בסך 200,000 ₪ לטובת אוצר המדינה.

הצדדים הסכימו כי נאשם 1 יישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן ולקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות, וזאת מבלי שהדבר יטע כל ציפייה ומבלי שיהווה כל טענה של הסתמכות, ומבלי שהדבר יכבול את המאשימה לאיזה מההמלצות שיכולו גורמים אלו ימליצו.

הראיות לעונש

4. מטעם המאשימה הוגש בראיות לעונש הרישום הפלילי של נאשם 1 (סומן ת/1), הכולל עבירת ניסיון לקבלת דבר במרמה מ-2012, בגינה נדון למאסר מותנה וקנס, ביצוע עבודות ללא היתר ובסטייה מהיתר משנת 2009, והוצאת חשבונית מס ללא ביצוע עסקה משנת 95, בגינה נדון למאסר בפועל של 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.

מטעם הנאשם הוגשו במסגרת הראיות לעונש מסמכים ביחס להסדרים ותשלומים אל מול שלטונות המס (נ/1).

בישיבת הטיעונים לעונש הודיע ב"כ המאשימה כי נכון לאותו מועד נותרה יתרה של המחדלים שלא הוסרו בסך של כ - 22,000 ₪, וב"כ הנאשמים אמר כי בהמשך ישולם תשלום נוסף מאת הנאשמת 4, ותוגש הודעה על הסרת מלוא המחדלים, ואכן הוגשה הודעה, באישור ובתיאום עם ב"כ המאשימה, לפיה בוצעו ע"י נאשמת 4 תשלומים בסך 23,290 ש"ח, אשר יש בהם כדי להשלים את הסרת מחדלי המס הכספיים במלואם.

במסגרת הראיות לעונש מטעם הנאשם העיד עו"ד גלעד נרקיס. על פי עדותו הוא מלווה את נאשם 1 בהליך חדלות פירעון וביקש להאיר זווית מסוימת על היכרותו עם נאשם 1. נאמר כי חובות נאשם 1 הינם בעקבות ערבויות שלו לעסק שנקלע לקשיים, עסק שהיו לו שותפים, ונאשם 1 היה ערב אישית. נאמר כי שותפי נאשם 1 התנערו, בסופו של דבר ההסדר קיבל אישור נושים בשנה האחרונה, במסגרתו נאשם 1 קיבל על עצמו לשלם סך 1,800,000 ₪ לנושים, מתוך סכום זה גם אשתו מכרה דירה, נאשם 1 התחייב כל חודש לשלם 25,000 ₪ לנושים שלו, והוא משלם חודש בחודשו. נאמר כי לאורך כל ההליך היו לנאשם 1 עלויות ומורדות גם נפשיות, אך הוא תמיד היה נאמן לכיוון שהוא רוצה להגיע להסדר ולשלם את החובות שלו. צוינה האחריות המשפחתית של נאשם 1 ושמירה על משפחה מלוכדת, תמיכה בילדיו, אשתו עוזרת לו והילדים, והמשפחה לא מתפרקת. המשפחה שילמה מחיר מאוד יקר, ויש לעשות עם נאשם 1 חסד.

במסגרת הראיות לעונש העידה גם בתו של נאשם 1. לדבריה, המשפחה מתגוררת יחד באותו הבית, עובדים ומתפרנסים במלון קטן באילת, בשנת 2013 בעקבות נפילה כלכלית בעסק של אביה, נאשם 1, חיי משפחה קיבלו תפנית דרמטית. נפתח מירוץ הישרדותי שארך 9 שנים, והם כולם התפקדו לצאת לעבוד ולהביא פרנסה הביתה, ותרמו כולם לתא המשפחתי, במלחמה מול חזיתות רבות. צוינו קשיים, דאגות והתמודדויות נפשיות ובריאות שהתדרדרה, וכי אביה, סעד, טיפל ודאג במסירות לאביו. הבת העידה כי אביה אדם טוב לב, איש של עשייה, אנושי, משפחתי, ערכי ואכפתי. אין עוררין שהמעשה שעשה אביה אינו ראוי, זו אינה דרך הישר, ומעבר לכך שהודה והתחרט, הוא גם מתבייש. מתבייש מילדיו, כי זה לא החינוך שהנחיל להם, הוא חניך על ציונות, אהבת המדינה, שמירה על חוקים, ולהיות אזרחים טובים. התבקש לעשות עימם חסד, ונאמר כי האב הוא עמוד התווך של המשפחה, והם חיים כמקשה אחת וזה יהיה הקש שישבור את גב הגמל. התבקש לאפשר לנאשם 1 לכפר על טעותו ולשלם לחברה בעבודות שירות, ונאמר כי הלקח הופנם.

תסקיר שירות המבחן

5. בעניינו של נאשם 1 הוגש תסקיר שירות מבחן, לפיו הינו כבן 55 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי 21-29 שנים. הוא מתגורר באילת והינו בעל עסק בתחום המגורים והמלונאות.

צוינו בעיות בריאותיות של נאשם 1, אשר לא יפורטו מפאת צנעת הפרט.

פורטו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות לאורך השנים.

צוין כי נאשם 1 נוטל אחריות לביצוע העבירות, ומציין כי ברקע להן הקמת עסק אשר נמכר בהמשך, ותיאר את התנהלותו על רקע לחצים שונים ובפרט כלכליים.

שירות המבחן מציין נטילת אחריות מלאה והבעת חרטה מצד נאשם 1, וכי הוא פועל להסדרת חובותיו.

שירות המבחן רואה כגורמי סיכון את העובדה שאירועי העבירות התקיימו לאורך מספר חודשים ואת העובדה כי למרות שהיה ער לכך שמדובר בהתנהגות עוברת חוק, בחר להמשיך בכך, ועברו הפלילי אשר התיישן והתנהלות אז באופן פורץ

גבולות, כאשר הליכים משפטיים וסנקציות שהוטלו עליו בעבר, לא סייעו לו להפיק לקחים משמעותיים ולרסן התנהלותו.

מבחינת גורמי הסיכוי בעניינו של נאשם 1, ציין שירות המבחן את התרשמותו מאדם מתפקד, אשר לאורך השנים ניהל אורח חיים יציב ונורמטיבי לרוב, לרבות שירותו הצבאי, הקמת משפחה ויציבות תעסוקתית, ההתייחסות לעבירות, ונטילת האחריות להן, החרטה והכרתו בחומרת מעשיו. עוד צוין כי ההליכים המשפטיים משמעותיים לנאשם 1 ומהווים בעבורו אלמנטים מרתיעים ומציבים גבולות ברורים להתנהגות.

בשקלול האמור לעיל, מעריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות עבירות בתחום זה.

שירות המבחן מציין כי התלבט ביחס להמלצתו, ולבסוף תוך לקיחה בחשבון של שיקולים שיקומיים הומלץ על מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.

כאמור, במסגרת ההסדר, הוסכם על הצדדים על קבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות, והתקבלה חוות דעת לפיה נאשם 1 מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

טענות הצדדים:

6. לטענת ב"כ המאשימה:

עקרון ההלימה מצביע על צורך בענישה משמעותית אשר תשקף את חומרת מעשי העבירות אשר בוצעו, ריבוי, והתחכום והשיטתיות שנלוו למעשים ולמידת האשם.

בבסיס המעשים מרמה כלפי רשויות המס, אשר שימשה גם מקור להלבנת הון, גזלת כספים מהקופה הציבורית, והשלכה חמורה על המשק החברתי והמרקם החברתי ומעשים כאלו גוררים פגיעה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש.

מדיניות הענישה נוטה לחומרה, והמשקל המכריע הוא לשיקולי הרתעה וגמול, תוך העדפת האינטרס הציבורי והוקעת העבריינים.

בעבירות כלכליות קיימת חשיבות להטלת קנס כספי משמעותי אשר ינטרל את כדאיותן.

נאשם 1 הוא בעל החלק הדומיננטי בביצוע העבירות בפרשה זו, ונאשמות 4 ו-5 נמצאו בניהול ובאמצעותם ביצע את העבירות בהן הורשע, כאשר בחלק מהאישומים עשה שימוש בחברות נוספות אחרות לצורך ביצוע העבירות.

נאשם 1 ביצע 344 עבירות לפי חוקים שונים, ואין מדובר במעידה חד פעמית. נאשמת 4 הורשעה בביצוע 238 עבירות, ונאשמת 5 בביצוע 240 עבירות.

סך הנזק הכספי שנגרע מקופת המדינה בשל מעשי הנאשמים הינו 470,028 ₪, והיקף העבירות באישום החמישי, המתייחס לעבירות הלבנת הון, הינו בסך 1,657,135 ₪.

כאמור לעיל, המחדלים כולם הוסרו.

המאשימה עותרת לקביעת מתחם עונש הולם הכולל מאסר בפועל בין 12 ל-20 חודשים וקנס בין 106,000 ₪ ל-202,000 ₪.

ביחס לנסיבותיו של נאשם 1, נטען כי לא הובאו נסיבות אישיות מיוחדות השונות מנסיבותיהם של נאשמים אחרים. צוינה נטילת האחריות, וצוינו המאמצים לתיקון תוצאות העבירה, ופיצוי על הנזק שנגרם, כמו גם חלופה הזמן המהווה רכיב שיש בו כדי להקל במידת מה, אך אין בו כדי להוות מחסום מהטלת מאסר בפועל.

ביחס להסדר נטען כי היה קיים קושי ראיתי שהוביל לתיקון כתב האישום, ועוד בשיקולים היו ההודאה, חלופה הזמן, סכום המס אשר אינו ברף גבוה, הסרה חלקית של המחדל הכספי (לאחר מכן הוסר מלוא המחדל), ענישה מידתית ביחס ליתר הנאשמים שעניינם נדון והסתיים, וסיום מהיר יחסית של התיק בענישה הולמת ומאזנת, מסייע בהשגת הרתעה, וכמו כן לא ידוע אודות פתיחת תיקים חדשים כנגד נאשם 1.

נטען כי העונש יוצר איזון מתאים בין ההקלה שניתנה לבין התועלת הציבורית והאינטרס הציבורי שהיו כרוכים בהסדר.

התבקש לאמץ את ההסדר ולהטיל מאסר בפועל למשך 15 חודשים, מאסר מותנה בן 12 חודשים, קנס כספי בסך 200,000 ₪ וצו חילוט בסך 200,000 ₪ כפי שהוסכם.

7. לטענת ב"כ הנאשם:

נאשם 1 עומד בבושה גדולה, מביע חרטה עמוקה על התנהלותו ומעשיו, וכפי שמשתקף מתסקיר שירות המבחן ובייחוד מהעובדה שהנאשם פעל ופועל להסרת המחדלים, אין מדובר בחרטה מן הפה אל החוץ. המחדלים הוסרו, וכאמור הוגשה הודעה על השלמת הסרתם במלואם.

הרף העליון של ההסדר הוא 15 חודשי מאסר בפועל, והרף הזה היה עומד על כנו גם אם המחדלים לא היו מוסרים, זה לא היה תנאי להסדר, והסרת המחדלים, הגם שאיננה תנאי להסדר הטיעון, מהווה נסיבה משמעותית לקולא. בסוג העבירות הללו, כאשר מוסרים כל המחדלים, ומשולמים כל המיסים, זו נקודה מאוד חשובה.

הליכי הגישור היו מורכבים, כתב האישום תוקן באופן מאוד משמעותי, ו-75% מכתב האישום המקורי נמחק. הנאשם 1 לוקח אחריות ולא מבזבז זמן שיפוט יקר.

תיק זה אינו אופייני לעבירות איסור הלבנת הון, מבחינת ההיקפים הכספיים של הרכוש האסור, וסכום המס הנעוץ בעבירות המקור, מדובר בסכום קטן באופן יוצא דופן במונחי תיקי איסור הלבנת הון.

הסיבות שהביאו את נאשם 1 לבצע את העבירות היו עננה של מצוקה כלכלית גדולה שרבעה עליו ועל משפחתו במשך שנים ומתוך ניסיון נואש להיחלץ ממנה. לנאשם היו שנים טובות, של פעולה, תרם לעמותות רבות נזקקים קשישים ערירים, ובשנת 2012 בעקבות עסקה של מכירת החברה שלבסוף לא יצאה אל הפועל, הנאשם ומשפחתו נקלעו לסחרור כלכלי, החברה החלה הליך של פירוק והנאשם החל בתהליך של חדלות פרעון.

פניו של נאשם 1 לנסות להמשיך את יתרת חייו באורח חיובי ונורמטיבי, לנאשם 1 עבר פלילי ישן וחמור, והוא ראוי לחסד ולרחמים.

נאשם 1 לא נהג כפי שנוהגים עברייני מס אחרים באדישות לביצוע העבירות שלהם. התנהגותו והמאמצים שלו להסיר את המחדל, מעידים על קבלת האחריות.

לאור הפער העצום בין העבירות בכתב האישום המקורי לבין העבירות בהן הורשע נאשם 1, יש להחיל את דוקטרינת ההגנה מן הצדק.

יש להתחשב גם בעונשי הנאשמים האחרים כדי לשמור על יחסיות גם ביחס אליהם. בנושא זה חברת אופיס 3000 הורשעה גם בעבירות של כתב אישום מתוקן הסירה מחדל של כ - 281,000 ₪ שילמה קנס 100,000 ₪ וחולטו כספים בסך 218,000 ₪. לגבי הנאשם שרון כהן תוקן לעבירה אחת בלבד והסכומים שם הופחתו באופן משמעותי הסיר מחדלים בסך 269,000 ₪ עניינו הסתיים באי הרשעה והתחייבות, כאשר על חברת ש. כהן נגזר קנס בסך 15,000 ₪, והעובד ע.ת.30, המוזכר בכתב האישום, כי חשבוניות הוצאו באמצעותו, לא הואשם בדבר.

התבקש כי יושת על נאשם 1 עונש של עבודות שירות, ונטען כי עבודות שירות יהיו ארוכות ממאסר בפועל גם אם יוטלו 15 חודשים, לאור שליש ומנהלי, נאשם 1 ישרת את הציבור.

ביחס לקנס, נטען כי קיים רכיב מוסכם של חילוט בסך 200,000 ₪, לגבי הקנס הוסכם לטיעון בין 100,000 ל - 200,000 ₪, ועל דעת נאשם 1 ומשפחתו, אם צריך יכול מרכיב להטות את הכף, הגם שהם שקועים בהתחייבויות.

הנאשם אמר כי יש אתגר לשלם את חובותיו והוא מתכוון לעשות זאת. הם בנו עסק משפחתי ב - 9 שנים אחרונות שעבר טלטלה קשה, שרדו את הקורונה, והוא מאמין שימשיכו לצלוח. נאשם 1 ביקש להתנצל בפני האישה והילדים שצריכים לעמוד בסיטואציות האלה, ואמר כי הם התעכבו בחיים, ולמרות זאת בתו הצליחה לסיים תואר ראשון מצטיינת. התבקשה החמלה של בית המשפט.

הערכים המוגנים והענישה

7. נאשם 1 בעצמו ובאמצעות שתי החברות אשר שימש כמנהל הפעיל, נאשמות 4-5, ביצע שורה ארוכה של עבירות מהחמורות בעבירות המיסים והעבירות הכלכליות. מדובר בהיקף של 344 עבירות אשר בוצעו בהתנהלות של מרמה ותחכום להוצאה וגניבה של כספים מהקופה הציבורית, אי תשלום כספים המחויבים בתשלום לקופה הציבורית, ופעולות להסוואת הכספים אשר גזל ואשר לא שילם, במרמה.

נאשם 1 הוציא אל הפועל, במחצית השנייה של שנת 2017, תכנית מרמה וגניבה מתוחכמת ורבת פעולות, ובמאות פעולות הביא לגניבה מהקופה הציבורית של סכום הקרוב לחצי מיליון ₪. כל זאת במערכת מרמה מקיפה הכוללת

הוצאת חשבוניות פיקטיביות, רישומי כזב בספרי חברות, פעולות ברכוש אסור והעברת כספים ומסמכים במטרה להסוות מקור כספים, ולמנוע גילוי פעולות עברייניות, תוך מרמה מקיפה ושימוש בכמה חברות לצרכים אלו.

יש לומר ולהדגיש את הברור מאליו - הנפקת חשבוניות פיקטיביות, התחמקות מתשלום מס, ועזרה לאחר להתחמק מתשלום מס, הינם מעשי גניבה. זוהי גניבה של כספי ציבור.

"גונבי קופת הציבור באי תשלום המס, גם אם מחופשים הם לאנשים נורמטיביים, משיפשוטו בגדיהם יתגלה גנב ככל גנב מן העולם התחתון וגרוע ממנו, כי בין הבריות מהלכים במי שהם שומרי חוק ככל האדם מן היישוב, ויש שיטעו בהם..." ע"פ 5783/12 גלם נ' מ"י (11.9.2014)(סעיף ב' לחו"ד כב' השו' א' רובינשטיין).

במעשיו פגע נאשם 1 ופגעו נאשמות 4-5 בשורת ערכים מוגנים ובעקרונות שיוויון עליהם נועדו העבירות שבוצעו להגן.

בביצוע העבירות שלפי חוק מס ערך מוסף, ופקודת המכס, ובביצוע פעולות בניגוד לחוק אזור סחר חפשי באילת (פטורים והנחות ממיסים), פגיעה בערכים המוגנים ביסודם שהם - ההגנה והשמירה על כספי הציבור, מניעת פגיעה בקנינו של הציבור, ערך השוויון בנשיאה בנטל המיסים, ושלטון החוק.

בביצוע העבירות לפי חוק איסור הלבנת הון יש כדי פגיעה בצורך למנוע הסוואת מקור כספים והסתרתם, על מנת למנוע פעולות המקשות ופוגעות באפשרות איתור עבירות ועבריינים, מניעת רווחים ממעשי עבירה, ומניעת אפשרויות מימון לפעילות פלילית.

נאשם 1 ביצע שורת פעולות כמפורט לעיל במטרה להסתיר גזילת כספי ציבור וביצוע עבירות, והכל תוך פעילות מתוכננת הכוללת שורה ארוכה של פעולות ומסמכי כזב.

8. כתב האישום תוקן באופן משמעותי, אולם גם לאחר תיקונו נותרה סדרת מעשים ועבירות חמורות ביותר, המחייבות מענה עונשי מחמיר.

קשיים כלכליים כנימוק לגניבת כספים אינם "תירוץ" ואינם עילה להקלה בעונש. אכן, יש להתחשב בקושי כלכלי עת נגזר רכיב של קנס במסגרת גזר דין, אולם אין ללכת את הדרך לאחר במובן זה שקושי כלכלי לא יהווה מעין נסיבה מקלה המביאה להתחשבות במניע לביצוע עבירות חמורות של גניבת כספי ציבור.

קושי כלכלי אינו אך מנת חלקו של נאשם זה. קושי כלכלי הינו מנת חלקם של אזרחים רבים, ואין הוא מסיר או מקל מעל משמעות ביצוע גניבה, פגיעה בקניין, כללי ההגנות, השוויון והאיסורים ליטול רכוש של אחר, כמו גם של הציבור.

"מצבו הכלכלי של המבקש, גם הוא אינו מהווה עילה להתערבות בגזר דינו. במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבה זו כדי להצדיק הקלה בעונשם..." רע"פ 977/13 אודיז נ' מ"י (20.2.2013).

9. כאמור הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו מגבילה המאשימה טיעוניה לעתירה לעונש מאסר של 15 חודשים.

הסדר זה הינו הסדר לטווח ענישה מוסכם, והינו פועל יוצא של "מיצוי כוח המיקוח של כל אחד מהצדדים להליך,

בשים לב לכלל נסיבות התיק... ע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013).

בהינתן מכלול העבירות המפורטות לעיל, הרי שמדובר בהסדר אשר מקל הקלה של ממש עם נאשם 1. ואולם לאור כך שהיתה הסרה משמעותית של המחדלים עד להגעה להסדר, ולאחר מכן הסרה מלאה, אני מוצא כי אין מדובר בהסדר אשר יש להתערב בו בהינתן הכללים להתערבות בהסדרי טיעון, אף שיש בו כאמור הקלה עם הנאשם 1.

לאור זאת, משאין ספק בקיומו של ההסדר, אין מקום לקביעת מתחם עונש הולם. כך כפי הגישה האמורה בע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013) (סעיף 19 לחו"ד כב' השו' ח' מלצר).

בגישה דומה נפסק בע"פ 6943/16 גלקין נ' מ"י (28.1.2018): "... אין זה נכון או ראוי - ודאי במקרה כזה - להרחיב בקביעת המתחם. כאמור יש לאבחן בין רכיבי תיקון 113 לבין מידת ההתערבות של בית המשפט בהסדרי טיעון. בית משפט זה בהרכב מורחב קבע את הכללים הרלוונטיים בנדון ... זהו המוקד. זאת, במיוחד בתיק מסוג זה, אשר על פני הדברים טווח הענישה המצוי בהסדר הטיעון לא נופל מחוץ למתחם הענישה. הדיון הנדרש אינו נסוב סביב דחיית ההסדר, אלא סביב כימות העונש הסופי בתוך הטווח שנקבע. במקרים כאלה אינני סבור כי יש צורך להרחיב במלאכת קביעת מתחם הענישה".

כך גם בע"פ 2454/18 שיינברג נ' מ"י (6.12.2018), בו צוין כי כאשר הצדדים הסכימו על טווח ענישה שנופל בבירור בתוך מתחם הענישה, אין צורך להרחיב בקביעת המתחם.

10. המענה העונשי ההולם עבירות אלו, בהיקף כה גדול של מעשים ותחכום הינו מאסר בפועל משמעותי וממושך. אכן, מדובר בפרק זמן לא ארוך בו בוצעו העבירות, אך מדובר בכמות גדולה ביותר של עבירות, תכנון, רישומי כזב, וגניבת כספי ציבור בסכום משמעותי של מעל 460 אלף ₪. והכל תוך הוצאת חשבונות פיקטיביות רבות מאוד - 20 באישום הראשון, 32 באישום השני, 119 באישום השלישי ו - 25 באישום הרביעי, פעולות למכירת מכשירים סלולריים רבים במטרה להתחמקות ממס שלו ושל אחרים, וביצוע מצגי שווא, רישומים כוזבים ופעולות רבות באופן מתוחכם, במטרה להסוות מקור רכוש אסור, ולהקשות ולמנוע גילוי עבירות.

הצדדים חלוקים באשר לענישה במסגרת הטווח המוסכם. ב"כ המאשימה עותרים לענישה ברף העליון של הטווח וב"כ הנאשם לענישה שתכלול מאסר בעבודות שירות.

לאחר שנשקלו הטענות, נסיבות ביצוע העבירות, הענישה הנוהגת ונסיבותיו האישיות של נאשם 1, המסקנה הינה כי ההקלה אשר יש ברף העליון של המתחם, 15 חדשי מאסר, מגלמת את מכלול השיקולים לקולא, והיה מקום לענישה ברף זה. ואולם אך לאור כך שהושבו מלוא כספי הגזילה, גם לאחר שגובש ההסדר, ומבלי שהיה זה תנאי לקיומו, אני מוצא לנכון, לא בלי התלבטות, לאפשר הקלה מסויימת ברכיב המאסר בפועל, ואולם הקלה זו אינה כדי ירידה אל מאסר בעבודות שירות, אלא למאסר למשך 12 חודשים, לצד קנס באמצעו של הטווח המוסכם, אשר יהיה בו כדי לאזן את רכיבי הענישה האחרים.

11. בעבירות אלו, בהיקפים אלו, בשיטתיות והתחכום בהן בוצעו, ותוך גזילת כספי ציבור בסכום משמעותי והסוואת

מקור הכספים והעבירות, העונש ההולם הינו מאסר בפועל משמעותי.

על הענישה להביא לידי ביטוי את החומרה של העבירות, חומרת נסיבות ביצוען והצורך בהרתעת הרבים והרתעת היחיד.

הצורך בענישה משמעותית אשר כוללת מאסר בפועל משמעותי בא לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין, ובאופן עקבי מודגש הצורך בהחמרה כמו גם במאסר בפועל. זאת בפרט בעבירות החמורות הכוללות הוצאת חשבוניות פיקטיביות, אך גם בעבירות מס אחרות.

בשורת פסקי דין מוגדרת העבירה של הפצת חשבוניות פיקטיביות כ"אבי אבות הטומאה כשמדובר בעבירות מס".

"העבירה של הפצת חשבוניות פיקטיביות היא חמורה ביותר כאשר מדובר בעבירות מס. בע"פ (ת"א) 70637/99 מדינת ישראל נ' אברהם (18.8.1999) ציין בית המשפט כי: "העבירה של הפצת חשבוניות פיקטיביות היא אבי אבות הטומאה כשמדובר בעבירות מס. לא סתם השתמשו במס, לא התחמקות מרישום, מדיווח או מתשלום, אלא יצירה מאין של חשבוניות פיקטיביות שמחטיאות גם את מי שמייצר אותן ולא פחות מכך את מי שמשתמש בהן" (ע"פ 3151/13 עבדאללה נ' מ"י 24.4.2014).

שיקולי ההרתעה מקבלים מקום מרכזי בענישה בעבירות אלו, וכך גם שיקול הגמול.

לחומרת עבירות אלו והמענה העונשי הראוי בהן, ר' מע"פ 3151/13 לעיל:

"במעשיו פגע המערער הן בעקרון השוויון בין האזרחים והן בקופה הציבורית. בית משפט זה פסק לא פעם כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בכל הנוגע לעבירות מס, זאת בשל פגיעתן בחיי הכלכלה והשלכותיהן החברתיות המזיקות. מדיניות זו נועדה לשמש אמצעי מרתיע מהישנותן של עבירות כגון אלה. ברע"פ 5779/09 סטיבנסקי נ' מדינת ישראל (11.8.2009) ציינתי כי: "חובה על בית המשפט להבהיר למבקש ולאחרים הזוממים לחזור על מעשיו והמזלזלים בחוק ובאחריות של כלל אזרחי המדינה לשאת בנטל תשלומי המס, כי החברה בישראל לא תשלים בשום אופן עם עבריינות נפשעת מסוג זה ולא תשקוט עד כי הם יבואו על גמולם". עוד נקבע בפסיקה כי בעבירות אלה, באיזון בין שיקולי ההרתעה לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם, יש לתת משקל רב יותר לשיקולי ההרתעה. ראו למשל דברי השופט שהם ברע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (20.2.2013): "עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה- בקופה הציבורית, והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס [...] לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיפם על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם".

העונש ההולם עבירות מסוג זה, לאור מכלול השיקולים האמורים הינו מאסר בפועל, והדבר צויין והודגש במספר פסקי דין.

ברע"פ 1514/08 שאול שנהב נ' מדינת ישראל (21.7.2008) הפניה לעמידת בית המשפט על חומרת העבירות הכלכליות ופגיעתן במשק ובשוויון, וכי העונש ההולם הינו מאסר בפועל ואין להסתפק בעבודות שירות: "לא אחת עמד בית-משפט זה על החומרה הרבה של העבירות הכלכליות ופגיעתן הקשה במשק ובערך השוויון בעמידה בנטל המס. כן נקבע, כי כאשר מדובר בעבירות כלכליות, על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בהן לפרט ולציבור כאחד ואת יסוד ההתרעה הנדרש ביחס לביצועה. עוד נקבע, כי העונש ההולם עבירות

פיסקאליות הוא עונש מאסר שירוצה מאחורי סורג ובריא וכי אין להסתפק בעבודות שירות".

ובהמשך הפניה לדברים הבאים מרע"פ 3137/04 חג'ג' נ' מדינת ישראל (18.4.2004): **"כאשר עסקינן בעברייני מס, אשר תקוותם היא להפיק רווח כספי, חשוב להטיל לצד הקנס, גם עונש של מאסר בפועל למען ידע העבריין שאין החוטא יוצא נשכר".**

כאשר מדובר בעברייני מס הענישה צריכה להביא לידי ביטוי, בנוסף לשיקולי ההרתעה, גם את משמעות העבירות והענישה על כלל הציבור שומר החוק, הנפגע מעבירות אלו, ובנוסף, על הענישה להעביר מסר לישרי הדרך, כי יש להגן על דרכם.

12. הענישה הינה אינדיבידואלית, והגם הצורך בהחמרה, מתן משקל לשיקולי הרתעה וגמול ומענה הולם לחומרת העבירות, יש לשקול את מכלול הנסיבות, הן של ביצוע העבירות והן נסיבותיו האישיות של נאשם. בחינת כל אלו מביאה למסקנה כי הרף העליון בהסדר הטווח, ענישה של 15 חדשי מאסר בפועל, מגלם את השיקולים לקולא, ובהם הבעת החרטה, והחזרת הגזילה לקופה הציבורית.

בעת שנכרת הסדר הטיעון היתה כבר הסרה חלקית של המחדלים, ולקראת מתן גזר הדין, ולאחר הטיעונים לעונש, הוגש הודעה מוסכמת כי כל המחדלים הוסרו ושולם סכום נוסף לקופה הציבורית.

להסרת מחדלים יש מקום בשיקולי הענישה, וצריכה היא לבוא לידי ביטוי, ואולם אין משמעות הדבר שלילת חומרת המעשים, או העברת הענישה, בנסיבות החמורות של ביצוע העבירות הרבות על ידי נאשם 1 להימנעות ממאסר בפועל.

תחילה, שוב למובן מאליו - פירעון החוב אינו בבחינת מעשה חסד שעושה נאשם לציבור. זוהי חובתו וזהו פרעון של חובו אשר חובה עליו לפורעו.

קיים אינטרס ציבורי לעודד נאשם להחזיר כספים שגזל מהציבור, אולם בכך אין כדי לאיין את שיקולי הענישה האחרים, והגם שהדבר מובא במסגרת השיקולים, יש לעשות זאת במתינות.

בשורת פסקי דין נקבע כי יש לתת משקל להשלמת החסר מקופת המדינה, המעידה על חרטה, אולם אין להפריז במשקל הניתן לכך.

"המייחד את המערערים שבפנינו הוא שהם הקדימו ופרעו את חובם לשלטונות המס. עובדה זו, מעבר להיותה סילוק של המחדל, גלומה בה גם חרטה, והרי מקובל עלינו מקדמת דנא, כי חרטה, כמו הטבת נזקו של הקורבן, ראוי שיזקפו לקולת העונש בבוא הנאשם לתת את הדין. אולם, גם את זאת יש להדגיש: עם כל חשיבותו של פירעון החוב, בסופו של דבר אין מדובר במעשה חסד שעשה הנאשם, אלא בפירעון מה שניתן היה לגבות ממנו גם בדרכים אחרות. אכן, במקרה הנוכחי פרעו המערערים את חובן של החברות, אולם כאמור, מדובר במי שהיו מעורבים במישורין בביצוען של העבירות, ועל כן אף שלהסרת המחדל במקרה זה יש לייחס משקל, אין להפריז בו עד כדי הימנעות מגזירתו של מאסר בפועל." ע"פ 2407/05 רונן מן ואח' נ' מ"י (11.7.2005).

"... על אף החשיבות שבהסרת מחדליו של המבקש, בסופו של דבר אין מדובר במעשה חסד שביצע אלא בפירעון של חובותיו, אשר נוצרו כתוצאה מהעבירות החמורות שביצע, ויכלו להיגבות על ידי הרשויות ממילא..." רע"פ 5624/15 גד בראונר נ' מ"י (15.11.2015).

"על אף חשיבות השיקול של הסרת המחדל על ידי הנאשם בעבירות מהסוג בנדון כאן - אין להפריז בהכרח במשקל המוענק לו." רע"פ 5872/14 ירון נ' מ"י (2.10.2014).

כך גם בענינו של נאשם 1 - יש לתת משקל לכיסויי חובו, ואולם אין לתת משקל מופרז לכך, וממילא היתה עליו החובה לעשות כן, ואין לתת לכך משקל עד כדי הימנעות מהטלת מאסר בפועל. מעשיו חמורים, והמאסר המתון עליו הסכימה המאשימה מקל עם נאשם 1. הטלת מאסר על דרך עבודות שירות אינה מענה הולם לחומרת המעשים וריבויים.

13. אשר לבקשת נאשם 1 להסתמכות על ענישת האחרים, הרי שנסיבות ביצוע העבירות על ידם שונות, וענינם שונה. כאמור הענישה ברף העליון המוסכם מקלה ממילא אל מול מעשי הנאשם.

כמו כן קיים קושי בהשוואות ענישה במסגרת הסדרי טיעון שונים בנסיבות שונות. ר' רע"פ 9/08 סעיד חוסרי נ' מ"י (7.1.2008).

14. מהתסקיר בענינו של נאשם 1 עולה כי הוא מקבל אחריות מלאה, ומביע חרטה, ובמסגרת השיקולים לקולא יש להביא את הנסיבות האישיות העולות ממנו, ואולם כאמור ההסדר המקל מגלם הקלה משמעותית גם כאשר מביאים נתונים אלו בשיקולים.

לצד זאת לנאשם 1 עבר פלילי אשר הינו רלוונטי, ואין זו הפעם הראשונה בה הוא מבצע עבירה מסוג זה, הגם שמדובר בעבירה משנת 95. ולצד זאת עבירת ניסיון קבלת דבר במרמה משנת 2012. מעבר פלילי זה עולה כי המרמה אינה זרה לפעילותו.

אשר לחלופי הזמן - גם כאן, אכן יש לתת משקל אולם מידתי.

15. מכל האמור מוצא אני כי ההסדר מקל עם נאשם 1 ומבטא ברף העליון שבו את מלוא השיקולים לקולא.

ואולם נימוק נוסף מטה את הכף לירידה מסוימת מתחת לרף העליון של המתחם - הסדר הטיעון לא הותנה בסילוק מלא של הגזילה, אך למרות זאת נאשם 1 השלים בחלוף הזמן ושילם חזרה את מלוא הכספים לקופת הציבור. סבורני כי בכך מגולם יסוד של חרטה, ובנוסף כי ההקלה עליה הוסכם בהסדר לא הביאה בחשבון את הסילוק המלא שבוצע לאחר מכן ואשר יש לתת לו משקל ואולם זאת באופן מידתי ולא מופרז, ומכאן, ומטעם זה בלבד, יש להקל במידה מסוימת מהרף העליון של ההסדר.

16. העבירות אשר ביצע נאשם 1 מצריכות מענה עונשי הכולל רכיב כלכלי משמעותי.

"בית משפט זה פסק לא אחת כי מן הראוי להטיל קנסות משמעותיים על מי שהורשעו בעבירות כלכליות. על

התכלית שנועדה מדיניות זו לשרת עמד בית המשפט, בין היתר, בע"פ 7159/13 ברזילי נ' מדינת ישראל (16.3.2015) (להלן: עניין ברזילי) בציינו כי "מדיניות הענישה הנוהגת לנוגעת לקנס כספי [...] אמורה להגשים את התכלית של מניעת כל טובת הנאה ממעשה העבירה, ואף יצירת מצב לפיו ביצוע העבירה לא יהא כדאי כיוון שהעברין צפוי לך שייפגע בכיסו אף מעבר לשוויה של טובת ההנאה שצמחה לו בעבירה" ... מדיניות זו יש ליישם גם כאשר הקנס מוטל לצד עונש מאסר..."

הצדדים הסכימו על טווח ענישה בין 100,000 ₪ ל- 200,000 ₪.

על הענישה ברכיב זה להיות באמצע הטווח המוסכם, לאור הצורך בענישה כלכלית משמעותית, ובנוסף כרכיב אשר יהיה בו איזון מסוים של הקלה ברכיב המאסר. יש לזכור כי ענישה מתונה בעבר בחלק מהעבירות האמורות לעיל לא הביאה את נאשם 1 להימנע מעבירות חמורות אלו, ועל הרכיב הכלכלי לגלם גם את המשקל המשמעותי שיש לתת לשיקולי ההרתעה של נאשם זה כמו גם הרתעת הרבים.

נתתי דעתי לטענות שהועלו בענין מצבו הכלכלי של נאשם 1, אלו מובאים במסגרת השיקולים אולם אין בכך כדי לאיין את הצורך בהטלת קנס משמעותי, מה גם שהטווח הינו תוצאת הסכמה בין הצדדים.

17. **לאור כל האמור, אני גוזר על נאשמים 1,4,5 את העונשים הבאים:**

על נאשם 1

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. נאשם 1 יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירה לפיה הורשע.

קנס - קנס בסך 150,000 ש"ח או מאסר למשך 300 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב- 30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 60 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

חילוט - ניתן בזה צו לחילוט כספים שנתפסו מנאשם 1 במזומן, בסך 200,000 ₪, לטובת אוצר המדינה.

על כל אחת מהנאשמות 4-5

קנס - קנס בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם בתוך 60 יום מהיום.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.